

Πανελλαδικό συλλαλητήριο ενάντια στην καύση σκουπιδιών και την τρομοκρατία κράτους-πολυεθνικών

Συγκέντρωση-πορεία: Σάββατο 26 Ιούνη, 18:30, Νοσοκομείο Βόλου

ΟΤΑΝ Η ΤΥΡΑΝΝΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΝΟΜΟΣ, Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ψωμί-Παιδεία-Υγεία-Ελευθερία

Να φύγει η LAFARGE, να ζήσουμε εμείς

ΑΜΕΣΗ ΠΑΥΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΔΙΩΞΕΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ/ΣΤΡΙΩΝ

Να καταδικαστούν οι ένοχοι του βασανισμού του σ. Βασίλη Μάγγου

//Η πανδημία στη “χώρα του Μονακό”

Η δημόσια υγεία έγινε εξαιτίας της πανδημίας το πρωτεύον κοινωνικό ζήτημα. Όχι για όλους... Η άρχουσα τάξη, οι κυρίαρχοι οικονομικοί κύκλοι και τα κυβερνητικά κέντρα, ακόμα και με χιλιάδες νεκρούς σε χρόνο ρεκόρ, επέλεξαν τον καταστροφικό δρόμο διατήρησης της καπιταλιστικής κερδοφορίας συνδυασμένο με ένα υβριδικό πείραμα διαχείρισης πληθυσμών. Το αποτέλεσμα είναι η συνολική υποβάθμιση των συνθηκών υγείας της κοινωνικής πλειοψηφίας. Οι μακροσκελείς κατάλογοι των απωλειών από τον covid19 συνοδεύονται με τη θεμελίωση ενός ειδικού καθεστώτος εξαίρεσης, καταστολής και διαρκούς υποβάθμισης των εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Το σύνθημα “ΜΑΤ παντού, ΜΕΘ πουθενά” συνυφασμένο με την διαρκή απειλή της “ατομικής ευθύνης” εκφράζει τις επιλογές του πολιτικού και οικονομικού συστήματος. Την μετατροπή της προστασίας της υγείας του πληθυσμού από δημόσια κοινωνική υποχρέωση, σε ένα στατιστικό δείκτη στερημένο από κάθε ανθρώπινο παράγοντα.

Τα ίδια οικονομικά και κυβερνητικά κέντρα που βρέθηκαν πίσω από τη δολοφονική διαχείριση της

πανδημίας βρίσκονται πίσω και από το διαρκές έγκλημα της καύσης σκουπιδιών και της γιγάντωσης των δραστηριοτήτων της ΑΓΕΤ – Lafarge στην πόλη του Βόλου. Μη γελαστεί κανείς από το «φιλανθρωπικό» τους έργο προς την τοπική κοινωνία. Είναι η προσπάθεια εξαγοράς μιας ολόκληρης κοινωνίας που αρνείται να πειστεί πως η τοξική λειτουργία ενός κολοσσού που δηλητηριάζει χρόνια τώρα μια ολόκληρη πόλη είναι προς όφελος της. Η πόλη του Βόλου, «πρωταθλήτρια» θανάτων από τον καρκίνο, έχει γίνει «θερμοκήπιο» επιχειρηματικότητας, ένα «Μονακό» ασθενών με ολέθριες συνέπειες για την υγεία, το περιβάλλον και τις κοινωνικές ελευθερίες.

//Κρατική Καταστολή, θεμέλιος λίθος της καπιταλιστικής “πράσινης ανάπτυξης”

Πριν ακριβώς ένα χρόνο στο τέλος της πρώτης φάσης της καραντίνας, το κίνημα ενάντια στην καύση σκουπιδιών, στην πιο ώριμη φάση του μέχρι σήμερα, επιχείρησε να αμφισβητήσει την επιχειρηματική χούντα που έχει επιβληθεί στην πόλη με τη συνεργασία κυβερνήσεων, δημάρχων και περιφερειάρχων. Οι χιλιάδες διαδηλωτών δέχτηκαν ένα πρωτόγνωρο κύμα αστυνομικής καταστολής από τα ανατολικά μέχρι τα δυτικά της πόλης. Δεκάδες συμπολίτες μας τραυματίστηκαν ενώ ο σ. Β. Μάγγος που χτυπήθηκε μπροστά στα δικαστήρια Βόλου, στο όχημα που τον μετέφερε και βασανίστηκε άγρια στην αστυνομική διεύθυνση Μαγνησίας, πέθανε ένα μήνα μετά στις 13 Ιούλη 2020. Οι αστυνομικές δυνάμεις εξαπέλυσαν ένα πογκρόμ διώξεων στην πόλη ως στρατός κατοχής επιχειρηματικών συμφερόντων. Ένας στρατός κατοχής, που όσο και αν προσπάθησαν να τον εξιλεώσουν και να τον θυματοποιήσουν οι αστικοί κύκλοι της περιοχής τις αμέσως επόμενες μέρες από τη διαδήλωση της 13ης Ιούνη, έδρασε σαν ένας σαδιστικός όχλος εκδικητικού μίσους απέναντι σε κάθε ζωντανή φωνή της πόλης.

Η διαδήλωση στις 13 Ιούνη του 2020 σηματοδότησε την έξοδο του κινήματος ενάντια στην καύση σκουπιδιών από τον ατέρμονο κύκλο των θεσμικών αυταπατών και τη στροφή ενός ολόκληρου λαϊκού ρεύματος στην προσπάθειά να καθορίσει το ίδιο με τη δράση του το μέλλον για την πόλη και τη ζωή. Τέθηκε ένα νέο όριο που απείλησε για πρώτη φορά τους σχεδιασμούς της αστικής πολιτικής στην πόλη και για αυτό έπρεπε να χτυπηθεί με κάθε τρόπο.

Στις 13 Ιούνη του 2020 ο βασιλιάς ήταν γυμνός. Οι γραβατωμένοι «ειδικοί» που μας καθυσόχαζαν για τις συνέπειες της καύσης σκουπιδιών έδωσαν τη θέση τους στους πάνοπλους ματατζήδες. Οι κουστωδίες των θεσμικών αστικών κομμάτων, ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, που με το ένα χέρι υπέγραφαν στα υπουργεία την προώθηση της καύσης σκουπιδιών και με το άλλο δήλωναν τοπικά την αντίθεσή τους στην καύση, ξαφνικά έχασαν την όραση τους και δεν είδαν πουθενά την αστυνομική βία και επιχείρησαν με κάθε τρόπο να κατασυκοφαντήσουν τους χιλιάδες διαδηλωτές.

Ο Βόλος θύμιζε κάτι από Σκουριές και Κερατέα. Ο καπιταλισμός εμπεριέχει στον πυρήνα της ύπαρξης του τη διαρκή εμπορευματοποίηση κάθε πτυχής της ανθρώπινης δραστηριότητας, την καταστροφή του περιβάλλοντος, την ιδιοποίηση της κοινωνικής εργασίας και όλων των κοινωνικών αγαθών που κατακτήθηκαν με αγώνες και αίμα. Η υφαρπαγή τους δεν μπορεί να γίνει χωρίς τους στρατούς κατοχής των κατασταλτικών δυνάμεων (πολύ περισσότερο όταν ο λαός αντιστέκεται), το νομοθετικό και πολιτικό οπλοστάσιο των κυβερνήσεων, των δημάρχων, των περιφερειάρχων και της ΕΕ σε υπερεθνικό επίπεδο που υποτάσσεται στα λόμπι του κεφαλαίου.

//Βόλος, η πόλη πείραμα για την εξάπλωση της καύσης σκουπιδιών σε πανελλαδικό επίπεδο. Πανελλαδικό κίνημα ανατροπής η απάντησή μας!

Ο Εθνικός Σχεδιασμός Διαχείρισης Απορριμάτων (ΕΣΔΑ) που ψηφίστηκε σε χρόνο ρεκόρ τον Αύγουστο του 2020 προωθεί το μοντέλο της καύσης σκουπιδιών σε όλη την επικράτεια. Μια κατεύθυνση που σφραγίζεται με τη δημιουργία νέων εργοστασίων επεξεργασίας απορριμμάτων, την επέκταση της καύσης με χιλιάδες τόνους απορριμμάτων από τσιμεντοβιομηχανίες και σε άλλες περιοχές (βλ. Θεσσαλονίκη,

Εύβοια) κ.α. Η προώθηση της καύσης σκουπιδιών είναι άμεσα συνδεδεμένη τόσο με τον πόλεμο για τον έλεγχο των ενεργειακών πηγών τον οποίο διεξάγουν μεγάλα πολυεθνικά συγκροτήματα, όσο και με τη διατήρηση του κερδοφόρου κύκλου παραγωγής και κατανάλωσης στρατηγικών μονοπωλίων (βλ. παραγωγούς πετρελαιοειδών – πλαστικών).

Είναι μία διαδικασία που διαρκώς αυξάνει τον όγκο των παραγόμενων σκουπιδιών, κατασπαταλά πρώτες ύλες και με τις πλέον βλαβερές συνέπειες για τον άνθρωπο και το περιβάλλον. Το όραμα της ανακύκλωσης πάει.... στα σκουπίδια.

Ο νέος σχεδιασμός για την καύση σε εθνικό επίπεδο δίνει αντικειμενικά άλλη διάσταση στον αγώνα μας. Αποδεικνύει πως το ζήτημα δεν αποτελεί απλά ένα τοπικό ζήτημα διαχείρισης, ούτε πολύ περισσότερο ένα απλά περιβαλλοντικό ζήτημα ή ένα ζήτημα «ειδικών». Η καύση σκουπιδιών περικλείει στο εσωτερικό της βαθιές πολιτικές ιεραρχήσεις της καπιταλιστικής οικονομίας και ως εκ τούτου η πάλη εναντίον της είναι ζήτημα με ταξικό πρόσημο και ορίζοντα πρωτίστως πολιτικό, δηλ. ποια κοινωνική τάξη θα επιβάλλει τους όρους της ζωής.

Από την πρώτη στιγμή των αγώνων θέσαμε αυτή την οπτική. Επιχειρήσαμε να υπερβούμε την τοπική διάσταση του ζητήματος θέτοντας το όριο της αντιπαράθεσης όχι στον εξορθολογισμό της καύσης, αλλά στην ήττα των βασικών πολιτικών και οικονομικών παραγόντων που την προωθούσαν και τη νίκη του λαού.

Αγωνιζόμαστε για τη συγκρότηση ενός κινήματος με πανελλαδικά χαρακτηριστικά ενάντια στην καταστροφική καπιταλιστική ανάπτυξη, που θα βάζει σήμερα φρένο στην εκμεταλλευτική δραστηριότητα του κεφαλαίου και θα ανοίγει το δρόμο για μια κοινωνία που ορίζοντάς της δε θα είναι το καπιταλιστικά εφικτό αλλά το κοινωνικά αναγκαίο για τον άνθρωπο και το φυσικό περιβάλλον. Η περυσινή πανελλαδική κινητοποίηση του λαού στο Βόλο, έγινε σύμβολο του αγώνα ενάντια στην καύση σκουπιδιών, πρέπει να αποκτήσει πανελλαδικά χαρακτηριστικά, ταξικό περιεχόμενο και κινηματικές πρωτοβουλίες που να υπερβαίνουν τη διαμαρτυρία με κοινοβουλευτικά όρια και την υποταγή στο δόγμα Νόμος και Τάξη όλων των αστικών κυβερνήσεων.

//Συντονισμένος αγώνας για την επιβολή των αναγκών του λαού

Τα τελευταία χρόνια εκδηλώνονται σε μια σειρά περιοχών πολύμορφοι, μαχητικοί και με διάρκεια αγώνες ενάντια στην καπιταλιστική “ανάπτυξη”, είτε αυτή παίρνει τη μορφή φαραωνικών έργων, τη μορφή εξορυκτικών δραστηριοτήτων, είτε τη μορφή «πράσινων» επενδύσεων, από τα Άγραφα μέχρι τις Σκουριές, την Κρήτη μέχρι το Ιόνιο. Αυτοί οι αγώνες, από τη φύση της ίδιας της εποχής μας, συναντιούνται με τις πολύπλευρες κοινωνικές διεκδικήσεις και λαμβάνουν μαχητικές εκφράσεις μέσα στο εργατικό κίνημα. Επιδίωξή μας είναι να υπερβούμε τα σινικά τοίχοι των «θεματικών» αγώνων και να συμβάλλουμε στη συγκρότηση ενός πολύμορφου πολιτικού κινήματος ανατροπής. Έντεκα χρόνια μνημονίων και αγώνων έχουν δείξει ότι την εποχή της κρίσης το κεφάλαιο δεν παραχωρεί τίποτα παρά μόνο αν κινδυνεύει να χάσει τα πάντα.

Η περίοδος της καραντίνας όπου συναντήθηκαν οι αγώνες για την ενίσχυση της δημόσιας υγείας, με τους αγώνες για τις λαϊκές ελευθερίες, την πάλη ενάντια στους μηχανισμούς καταστολής και τα εργατικά δικαιώματα δείχνει το δρόμο για ένα νέο μοντέλο συνολικής πολιτικής παρέμβασης των κινημάτων. Που δε θα βάζουν όρια στην ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών, δεν θα κατακερματίζουν την κοινωνική και πολιτική διαπάλη και τελικά θα υπερβαίνουν τους πραγματικούς και τεχνητούς διαχωρισμούς που επιβάλλει το κεφάλαιο που καθορίζει πάντα ένα δοσμένο πλαίσιο για τη διαίρεση του ατομικού από το κοινωνικό, του ταξικού από το πολιτικό, τον εξοστρακισμό της άμεσης δράσης του λαού σε αστικές κοινοβουλευτικές λύσεις για να γίνεται το ΟΧΙ πάντα ΝΑΙ.

Έχουμε επιλέξει να ενεργοποιήσουμε τον λαϊκό παράγοντα συμμετέχοντας δραστήρια σε όλα τα μέτωπα γιατί δεν περιμένουμε κανέναν να λύσει τα προβλήματά για εμάς. Το σύνθημα “Ο λαός σώζει το λαό” εκφράζει το δρόμο για τη συγκρότηση των αναγκαίων θεσμών από τα κάτω που να είναι ικανοί να επιβάλλουν τη θέλησή μας ενάντια και πέρα από τους επίσημους θεσμούς του τοπικού και κεντρικού αστικού κράτους.

//Να φύγει η Lafarge, να ζήσουμε εμείς

Το δίκιο μας δεν θα κριθεί σε δικαστικές αίθουσες, με κοινοβουλευτικές παρεμβάσεις και νομοθετικές ρυθμίσεις. Μέσα στις πόλεις μας δεν είμαστε όλοι ίδιοι και ίσοι. Η καπιταλιστική κρίση έχει γιγαντώσει τις ταξικές ανισότητες με την εργατική τάξη, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, ιδιαίτερα τη νεολαία της διαρκούς επισφάλειας να βρίσκονται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, μεταξύ ζωής και θανάτου.

Η άρχουσα τάξη με όλα τα μέσα που διαθέτει και κυρίως με τα μηνύματα κοινωνικής ειρήνης, διευθέτησης με “πολιτισμένο” τρόπο όλων των διαφορών δημιουργεί αποπροσανατολισμό, απλώνει το πέπλο της ιδεολογικής σύγχυσης για να μπορεί η κάθε Lafarge να κάνει με ασφάλεια “business as usual”. Τα κοινωνικά κινήματα έχουν τη δύναμη να καθορίσουν το μέλλον μέσα από τη σύγκρουση, την κλιμάκωση του αγώνα με ενότητα στο δρόμο και τον κεντρικό πολιτικό στόχο.

Το σύνθημα μας «Να φύγει η Lafarge από την πόλη» έσπασε την ομερτά, την απόλυτη σιωπή που υπήρχε πολλά χρόνια στην πόλη γύρω από την λειτουργία της ΑΓΕΤ με τη συνενοχή των δημοτικών αρχών που δεν υλοποιούν τον ψηφισμένο πολεοδομικό σχεδιασμό της πόλης που προβλέπει την απομάκρυνση του εργοστασίου από την πόλη. Όρος της δικής μας νίκης είναι να διαρραγεί το μέτωπο της άρχουσας τάξης, να σπάσει το συνεχές των αστικών κυβερνήσεων και το αλισβερίσι των τοπικών παραγόντων με τους καπιταλιστές επενδυτές.

Η διεθνής καπιταλιστική κρίση που ξέσπασε το 2008 έσπειρε εκατομμύρια θύματα φτώχειας κι απελπισίας, συνδυασμένη πλέον με τα εκατομμύρια νεκρών της πανδημίας, δείχνει ότι καμιά ειρήνη μεταξύ του κεφαλαίου και των δυνάμεων της εργασίας δεν είναι εφικτή. Για να υπάρξει κοινωνική ειρήνη πρέπει να νικήσουμε στον ταξικό πόλεμο. Να τους ανατρέψουμε επιβάλλοντας τις δικές μας ανάγκες, τα δικά μας όνειρα. Δεν έχουμε να χάσουμε άλλα παρά μόνο να κερδίσουμε τα πάντα.

Για να ανασάνουμε ελεύθερα πρέπει να σηκώσουμε ψηλά τις γροθιές μας.

Ιούνιος 2021

Συντονισμός Συλλογικοτήτων Βόλου